

บทความวิจัย (ม.ค. – มิ.ย. 2563)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

เฉลิมเกียรติ ตุ่นแก้ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

E-mail:nattaree.tone2516@gmail.com

โทรศัพท์: 093-1324001

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายและเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายได้แก่ครูผู้สอนปฐมวัยครูวิชาการและผู้อำนวยการสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายจำนวนทั้งสิ้น 2,140 คน ส่วนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่คณาจารย์จากมหาวิทยาลัยศึกษานิเทศก์ผู้บริหารสถานศึกษาครูผู้สอนปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายจำนวนทั้งสิ้น 24 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการวิจัยพบว่าสภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายในภาพรวมมีระดับการดำเนินการอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านทักษะและกระบวนการสำหรับเด็กปฐมวัยมีระดับการดำเนินการมากเป็นอันดับแรกและอันดับสุดท้ายคือด้านสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จะพัฒนาทักษะการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ SEAM/TF MODEL ประกอบไปด้วย S : Skills (ทักษะ) ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3R8C) E : Environment (สิ่งแวดล้อม) การที่จะพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัยได้นั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดเตรียมสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กให้เอื้อต่อการเรียนรู้ A : Activities (กิจกรรมการเรียนรู้) กิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่เน้นให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองรวมทั้งส่งเสริมให้เด็กได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ มีความท้าทายปลอดภัยและสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ M : Materials (สื่อการเรียนรู้) สื่อการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยยกระดับทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยให้ดียิ่งขึ้นกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 4 องค์ประกอบต้องได้รับการส่งเสริมจากครู (Teacher) และครอบครัว (Family) โดย T : Teacher (ครู) ครูเป็นที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในขณะเดียวกันครูก็ควรมีพฤติกรรมที่เหมาะสมช่วยให้เด็กได้เรียนรู้เป็นแบบอย่างที่ดีไปด้วย F : Family (ครอบครัว) ครอบครัวเป็นผู้ให้การสนับสนุนให้เด็กเกิดทักษะการเรียนรู้โดยการสร้างเสริมการรับฟังการเปิดโอกาสให้เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆด้วยตนเอง

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้, การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย, ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

Received: November 2, 2019, Revised November 14, 2019, Accepted November 25, 2019

The Learning Management Model Promoting The 21st Century Learning Skills for Preschool Children in Chiangrai Province

Chalermkiat Tunkaew, Chiang Rai Rajabhat University

E-mail : nattaree.tone2516@gmail.com, Tel : 093-1324001

Abstract

The objectives of this research were to study the conditions of learning management for preschool children in Chiang Rai Province and to develop the learning management model promoting the 21st century learning skills for preschool children in Chiang Rai Province. The population involved 2,140 participants including preschool teachers, academic teachers and school directors who operated preschool education in Chiang Rai Province. There were 24 informants in the development of learning management model promoting the 21st century learning skills for preschool children in Chiang Rai Province including university lecturers, educational supervisors, school administrators, and preschool teachers. The data was analyzed by content analysis, mean and standard deviation.

The results showed that the learning management conditions for preschool children in Chiang Rai Province, in overall, showed the operation at the high level. The individual aspects analysis revealed that skills and processes for preschool children were ranked in the first aspect while the last ranking aspects were internal and external environment of classroom. The learning management model promoting the 21st century learning skills for preschool children in Chiang Rai Province was SEAM/TF MODEL which consisted of: S-Skills: The 21st century learning skills for preschool children (3R8C) covered Reading; Writing; Arithmetic; Critical Thinking & Problem-solving; Collaboration, Teamwork & Leadership; Creativity & Innovation; Communication and Media Literacy; Understanding cultural differences and cross-cultural thinking process (Cross-cultural Understanding), Career and Learning Skills; Computing and ICT Literacy; and Morality, Compassion and Discipline (Compassion). E-Environment: Preparation of environment favorable for the learning is necessary for learning skills development of preschool children. A-Activities: The learning activities are activities that allow preschool children to perform hands-on activities on their own, promote the children to work collaboratively with their peers, show challenges and safety, and conform to the existing environment. M-Materials: Instructional materials are elements that are related to learning activities whereby using the materials associated to learning activities will uplift the learning skills of preschool children. The four learning processes must be supported by the teachers and the family by: T-Teacher: Teachers play a role in driving the learning process in order to develop learners' skills. At the same time, teachers should have the appropriate behavior to help children learn as a role model. F-Family: Family is a supporter for children to develop learning skills by means of reinforcement, listening and providing opportunities for children to perform various activities by themselves.

Keywords: The Learning Management Model, Learning Skills for Preschool Children, The 21st Century Learning Skills

คำขอบคุณ: งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization : UNESCO) มีรายงานการวิจัยถึงปัญหาของประเทศไทยพบว่าระบบการศึกษาของไทยยังพัฒนาไปไม่ถึงขีดที่จะสร้างคนที่มีความสามารถและไม่มีทักษะของมนุษย์ในยุคศตวรรษที่ 21 แนวทางงานวิจัยดังกล่าวได้กำหนดทิศทางการนโยบายเพื่อความเป็นเลิศทางนโยบายสาธารณะด้านการศึกษาสอดคล้องกับทิศทางการศึกษาของโลกคือการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาและครอบคลุมในวงกว้างระบบการศึกษาต้องตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของมนุษย์สังคมและโลกให้ดำเนินอยู่ในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ที่เป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วก่อให้เกิดการปฏิรูปในทุกด้านประเทศไทยจำเป็นต้องจัดการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงนี้ภายใต้บริบทความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของประเทศไทยในช่วงระยะที่ผ่านมาจากมุมมองของการพัฒนาคุณภาพมนุษย์และการปฏิรูปการศึกษาพบว่าเด็กปฐมวัยเป็นวัยเริ่มต้นของชีวิตและพัฒนาก้าวหน้าในทุกด้านเป็นช่วงวัยที่มีการพัฒนาด้านต่างๆเป็นไปอย่างรวดเร็วจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อเตรียมพร้อมให้เด็กและเยาวชนมีทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตคือทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skill) เพื่อเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับช่วงวัยต่อไป (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562 : 2)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยไว้ในมาตรา 54 วรรคสองกำหนดว่ารัฐต้องดำเนินการให้ เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษา เพื่อพัฒนาร่างกายจิตใจวินัย อารมณ์สังคมและสติปัญญาให้สมกับวัย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562 : 2) สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแผนการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่สิบสองพ.ศ. 2560 – 2574 ในยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้โดยจัดระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพื่อเป็นกลไกหลักของการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของทุนมนุษย์และรองรับการศึกษาระดับปฐมวัยของโลกศตวรรษที่ 21 พัฒนาเด็กระดับปฐมวัยอย่างเต็มศักยภาพเพื่อให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skill) นำไปสู่การสร้างรากฐานที่แข็งแรงของพลเมืองคุณภาพต่อไป ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับพ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 1 - 2) แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ในระดับปฐมวัยยังไม่มีรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นไปตามความคาดหวังจากนโยบายของรัฐบาลรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติพุทธศักราช 2558 - 2564 ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2574) พบว่าประเทศไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ประเด็นปัญหาของการจัดการศึกษาปฐมวัยที่สำคัญคือการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาที่ขาดประสิทธิภาพทำให้ระบบการศึกษาก้าวไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่ล่าช้าทั้งทางด้านสติปัญญาการคิดวิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์ภาษาและการปรับตัวเนื่องจากได้รับการสนับสนุนที่ไม่เหมาะสมกับธรรมชาติของวัยคุณภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยยังประสบปัญหาและจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข

สภาพบริบทจังหวัดเชียงรายที่มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่เป็นภูเขาสูงชันผสมผสานไปกับพื้นที่ราบมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน 2 ได้แก่ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงรายจึงมีความหลากหลายมีทั้งชาวพื้นเมืองดั้งเดิมชาวเขาประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านและชาวต่างชาติที่มาประกอบธุรกิจและเป็นนักท่องเที่ยววิถีการดำรงชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในขณะเดียวกันการเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรมที่มีการผสมผสานและการดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมดั้งเดิมล้วนเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนเชียงรายให้มีการปรับตัวและดำรงอยู่ได้ในสภาวะที่เป็นอยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนรู้ในระดับปฐมวัยซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของจังหวัดเชียงรายปัจจุบันมีหน่วยงานที่จัดการศึกษาระดับ

ปฐมวัยทุกสังกัดในจังหวัดเชียงรายได้แก่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 1 – 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาและหน่วยงานอื่นที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปฐมวัยได้แก่โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติโรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษประจำจังหวัดเชียงรายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รวมทั้งสิ้นจำนวน 801 แห่งนักเรียนจำนวน 33,555 คน (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย, 2561 : 26 – 33) การศึกษาระดับปฐมวัยในภาพรวมจังหวัดเชียงรายพบว่าการศึกษาภาพรวมจังหวัดเชียงรายสรุปผลการวิเคราะห์ไว้เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเชียงรายพ.ศ. 2562 – 2565 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนมีแนวทางหลักในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยเท่านั้นแต่ยังขาดยุทธศาสตร์และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะที่จำเป็นให้กับผู้เรียนให้เกิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skill) เพื่อเตรียมพร้อมให้ชาวเชียงรายมีทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตโดยทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skill) ประกอบด้วยคือ 3R ได้แก่ทักษะการอ่าน (Reading) ทักษะการเขียน (Writing) ทักษะการคิดคำนวณ (Arithmetic) และ 8C ประกอบด้วยทักษะการคิดวิเคราะห์คิดอย่างมีวิจารณญาณและแก้ไขปัญหาได้ (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะการสื่อสารและการรู้เท่าทันเทคโนโลยี (Communication Information Media Literacy) ทักษะความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration Teamwork and Leadership) ทักษะความคิดสร้างสรรค์คิดเชิงนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมกระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม (Cross - cultural Understanding) ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และการรู้เท่าทันเทคโนโลยี (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพและการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) มีคุณธรรมมีเมตตา กรุณา มีระเบียบวินัย (Compassion) (วิจารณ์พานิช, 2555 : 73) เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพบริบทของจังหวัดเชียงรายการกำหนดรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skill) ในบริบทของจังหวัดเชียงรายที่สอดคล้องกับบริบทของเด็กแต่ละพื้นที่จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

จากหลักการแนวคิดและสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skill) เพื่อให้เกิดขึ้นกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยจะเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาตลอดชีวิตการพัฒนาทักษะด้านต่างๆของมนุษย์จะเกิดขึ้นอย่างเต็มที่ในช่วงปฐมวัยเท่านั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจและต้องการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างรอบด้านโดยเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายในการพัฒนาการศึกษาเด็กปฐมวัยไปในทิศทางเดียวกันอันเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

วิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูผู้สอนปฐมวัยและผู้อำนวยการสถานศึกษาของโรงเรียนจำนวน 801 โรง รวมประชากร 2,140 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนปฐมวัย ครูวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยได้มาจากการสุ่มแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and

Morgan (Krejcie & Morgan, 1970 : 607 – 610) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 330 คน ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ปฐมวัยของโรงเรียนในจังหวัดเชียงราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในจังหวัดเชียงราย ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้ การพัฒนาระยะที่ 1 การร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 13 คน การพัฒนาระยะที่ 2 การตรวจสอบรูปแบบ โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและคำถามปลายเปิด การพัฒนาระยะที่ 3 การประเมินรูปแบบโดยการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

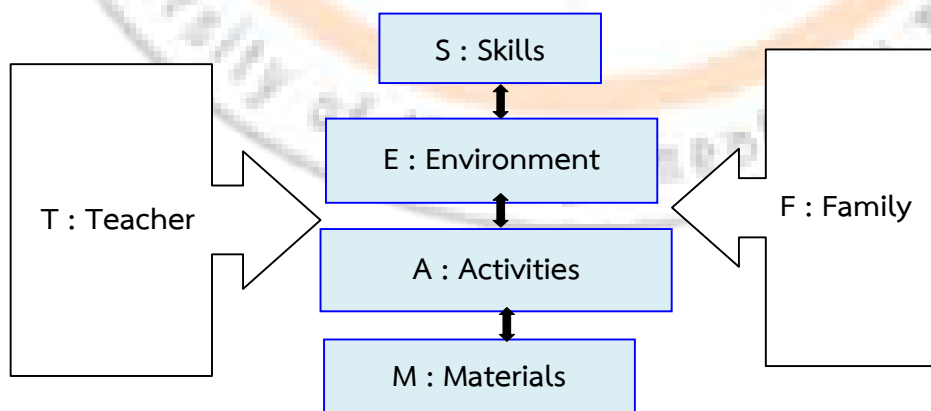
ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยายโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย พบว่าสภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย สรุปรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่าด้านที่ 5 ทักษะและกระบวนการสำหรับเด็กปฐมวัยมาเป็นอันดับแรกและอันดับสุดท้ายคือด้านสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียน ส่วนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยจัดประสบการณ์ที่สอดคล้องกับบริบทของเชียงราย คำนึงถึงความแตกต่างของชาติพันธุ์ จัดให้มีการเรียนรู้ร่วมกันเนื่องจากมีหลากหลายชาติพันธุ์ให้ทุกคนยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน การใช้ภาษาในแต่ละพื้นที่ของจังหวัดเชียงราย มีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสอดคล้องกับท้องถิ่น

ตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

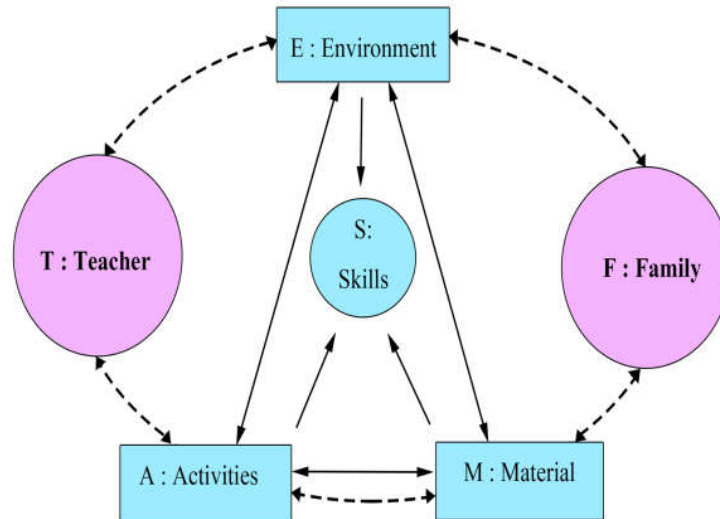
ระยะที่ 1 การร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผลการสนทนากลุ่มสามารถร่างรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีรายละเอียดของรูปแบบดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

: SEAM Model

ระยะที่ 2 การตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยผู้ทรงคุณวุฒิจากการดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สรุปให้เห็นความเชื่อมโยงดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 :

SEAM/TF Model

ผู้วิจัยได้รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยกำหนดเป็นจุดเน้นให้แก่ผู้บริหารครูผู้สอนปฐมวัยและผู้ที่เกี่ยวข้องนำรูปแบบไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยเพิ่มเติมจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลุ่มประสบการณ์ปกติของหลักสูตรสถานศึกษาประกอบไปด้วย 2 ส่วนดังนี้

1. องค์ประกอบด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ SEAM ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1.S : Skills (ทักษะ) คือทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มีความสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัยซึ่งมีทักษะทั้งสิ้น 11 ทักษะได้แก่

1.1.1 ทักษะการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัย (Reading) ได้แก่การอ่านรูปภาพการอ่านสัญลักษณ์การอ่านข้อความที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต

1.1.2 ทักษะการเขียนสำหรับเด็กปฐมวัย (Writing) ได้แก่ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมือเขียนรูปร่างรูปทรงตัวอักษรและสัญลักษณ์

1.1.3 ทักษะการคิดคำนวณสำหรับเด็กปฐมวัย (Arithmetic) ได้แก่การรู้จักจำนวนและตัวเลขการนับความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนและตัวเลขการเรียงลำดับการจำแนกการเปรียบเทียบเวลาพื้นที่การชั่งตวงและการวัด

1.1.4 การคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาสำหรับเด็กปฐมวัย (Critical Thinking & Problem Solving) ได้แก่การแยกแยะสิ่งต่าง ๆ การจำแนกความแตกต่างและความเหมือนระหว่างสิ่งรูปร่างรูปทรงการเข้าใจสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น

1.1.5 การทำงานเป็นทีมสำหรับเด็กปฐมวัย (Collaboration, teamwork & Leadership) ได้แก่การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและการทำงานร่วมกับเพื่อน

1.1.6 ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย (Creativity & Innovation) ได้แก่ความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีเหมาะสมกับวัย

1.1.7 การสื่อสารและการรู้เท่าทันเทคโนโลยี (Communication Information Media Literacy) ได้แก่การสืบค้นข้อมูลจากหัวเรื่องที่สนใจการสืบเสาะข้อมูลจากแหล่งผู้รู้

1.1.8 ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมกระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม (Cross Cultural Understanding) ได้แก่เห็นคุณค่าในตนเองชื่นชมความต่างทางวัฒนธรรม

1.1.9 ทักษะอาชีพและการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) สามารถในการทำงานง่าย ๆ ในชีวิตประจำวันและการพึ่งตนเอง

1.1.10 ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และการรู้เท่าทันเทคโนโลยี (Computing and ICT Literacy) ได้แก่การสืบค้นข้อมูลจากหัวเรื่องที่สนใจการสืบเสาะข้อมูลจากแหล่งผู้รู้

1.1.11 การมีคุณธรรมมีเมตตา กรุณา มีระเบียบวินัย (Compassion) ได้แก่การมีวินัยในตนเองปฏิบัติตามกติกาสังคมการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเป็นมิตร

1.2E : Environment (สิ่งแวดล้อม) การที่จะพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัยได้นั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดเตรียมสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กทั้งนี้เนื่องจากเด็กปฐมวัยจะสร้างทักษะและองค์ความรู้จากการสังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัวซึ่งนอกจากสิ่งแวดล้อมเหล่านั้นจะเอื้อต่อการเรียนรู้แล้วยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีความปลอดภัยสูงแต่ไม่ทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณเองถูกควบคุมอยู่ตลอดเวลา

1.3A : Activities (กิจกรรมการเรียนรู้) กิจกรรมการเรียนรู้เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบในกระบวนการเรียนรู้ที่จะส่งเสริมให้เด็กเกิดทักษะได้ซึ่งต้องเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองรวมทั้งส่งเสริมให้เด็กได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ มีความท้าทายปลอดภัยและสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่

1.4M : Materials (สื่อการเรียนรู้) สื่อการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้เนื่องจากเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่ยังมีความพร้อมทางร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญาไม่อยู่การใช้สื่อการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยส่งผลต่อการยกระดับทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยให้ดียิ่งขึ้น

2. องค์ประกอบสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนรู้TF ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1T : Teacher (ครู) ครูถือเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ให้สามารถพัฒนาเด็กได้เต็มตามศักยภาพพบพบาพในการขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ของครูในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในแต่ละทักษะอาจมีความแตกต่างกันไปบ้างตามแต่สิ่งที่ครูต้องตระหนักและให้ความสำคัญเป็นพิเศษคือครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมผ่านสื่อและสิ่งแวดล้อมที่ครูจัดเตรียมไว้ซึ่งต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนปลอดภัยและก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่แท้จริงส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเองและในขณะเดียวกันครูก็ควรมีพฤติกรรมที่เหมาะสมซึ่งจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางกายวาจาและการปฏิบัติตนตามหลักคำสอนทางศาสนา

2.2F : Family (ครอบครัว) ครอบครัวถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะขาดไม่ได้ในฐานะผู้ให้การสนับสนุนให้เด็กเกิดทักษะการเรียนรู้การช่วยเหลือที่ถูกต้องจะทำให้เด็กไม่เกิดความสับสนและเห็นทิศทางที่ชัดเจนในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเองการสร้างแรงเสริมการรับฟังให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเองไม่พยายามดูแลจนเกินความจำเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองของครอบครัวล้วนส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของลูกทั้งสิ้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยผู้วิจัยพบประเด็นหลักที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลจากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายพบว่าสภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายพบว่าสภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายสรุปรวมด้านที่ 1 - 5 ทุกด้านอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.38 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

ปรากฏว่าด้านที่ 5 ทักษะและกระบวนการสำหรับเด็กปฐมวัยมาเป็นอันดับแรกมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.49 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.70 ผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ที่มีใช้มากที่สุดในจังหวัดเชียงรายสรุปได้ 7 รูปแบบได้แก่จัดการเรียนการสอนแบบหลักพัฒนาสมอง (Brain – based Learning) จัดกิจกรรมตามแนวคิดมอนเตสซอรี (Montessori) การจัดการเรียนรู้แบบไฮสโคป (High Scope) การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน (Project - Based Learning) จัดการเรียนรู้ตามแนวพหุปัญญา (Multiple Intelligences) การจัดการเรียนรู้แบบเรกจิโอเอมีเลีย (Reggio Emilia) การจัดการเรียนรู้แบบแนวคิดวอลดอร์ฟ (Waldorf) ทั้งนี้อาจเกิดจากการจัดการเรียนรู้ระดับปฐมวัยเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนและในขณะเดียวกันกระทรวงศึกษาธิการก็มีนโยบายที่จะพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในระดับปฐมวัย ดังจะเห็นได้จากกระทรวงศึกษาธิการ (2560 : 25) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางมุ่งกระจายโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมทั้งในเมืองและชนบทบนพื้นฐานที่ว่าประชาชนที่เข้มแข็งและมีความรู้คือทุนที่มีพลังในการต่อสู้กับความยากจนโดยจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับเด็กเยาวชนผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทุกคนให้เท่าเทียมกันทั้งในเมืองและชนบทตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเทียบเท่าพัฒนาความเป็นพลเมืองโลกที่ทันสมัยมีทักษะหลากหลายมีความสามารถในการแข่งขันสู่ตลาดโลกโดยบูรณาการการจัดการศึกษาศูนย์จัดกิจกรรมบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบในกระบวนการเรียนรู้ที่จะส่งเสริมให้เกิดทักษะได้ดีซึ่งต้องเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจะส่งผลผู้เรียนให้เกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับการศึกษาของบุญเชิดขันธ์ศาสตร์ (2556 : 94 - 95) ที่ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีซึ่งผู้วิจัยผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีในภาพรวมมีการปฏิบัติในระดับปฏิบัติมาก

2. ผลจากการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรมีรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วย 2 ส่วนได้แก่องค์ประกอบด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ SEAM /TF มีรายละเอียดดังนี้

S : Skills (ทักษะ) ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มีความสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัยซึ่งมีทักษะทั้งสิ้น 11 ทักษะ (3R8C) สอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์พานิช (2555 : 16 - 21) ได้กล่าวถึงทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ว่าสาระวิชามีความสำคัญแต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (Content หรือ Subject Matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์โดยครูช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้สาระวิชาหลัก (Core Subjects)

E : Environment (สิ่งแวดล้อม) ต้องจัดให้อื้อต่อการเรียนรู้สำหรับเด็กแต่ละช่วงวัยอบอุ่นเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนจัดสภาพห้องเรียนให้อื้อต่อการจัดประสบการณ์ต่อเด็กมีมุมประสบการณ์ที่ชัดเจนสอดคล้องกับแนวคิดของมนทกานต์รอดคล้าย (<http://taamkru.com/th>, 2562) มีแนวคิดว่าคุณครูก็เป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาเด็กการเตรียมความพร้อมให้เด็กสามารถดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้นอกจากปรับระบบความคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนสำหรับเด็กเล็กแล้วครูยังสามารถช่วยเด็ก ๆ ได้อีกหลายทางไม่ว่าจะเป็นการจัดห้องเรียนให้อื้อต่อการเรียนรู้ซึ่งนั่นถือเป็นการพัฒนาทักษะทางการคิดของเด็กและช่วยเสริมสร้างจินตนาการของพวกเขาหรือแม้แต่การให้ความสำคัญกับเวลาพักเพื่อให้เด็กได้มีเวลาผ่อนคลายก่อนที่จะเริ่มเรียนรู้ต่อไปนอกจากนี้ผลการวิจัยของอัญชลาลักษณ์แก้ว (2560 : 244 - 246) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครพบว่าด้านบริหารการจัดการสภาพแวดล้อมเป็นองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบที่สร้างขึ้น

A : Activities (กิจกรรมการเรียนรู้) กิจกรรมการเรียนรู้เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบในกระบวนการเรียนรู้ที่จะส่งเสริมให้เด็กเกิดทักษะได้ซึ่งต้องเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองสอดคล้องกับผลการวิจัยของอิริคสัน (วคินส์ อิศรเสนา ณ อยุธยา, 2560 : 13 - 14) กล่าวว่าเด็กปฐมวัยเป็นวัยแห่งการเรียนรู้และการได้รับประสบการณ์จากการจัดสิ่งแวดล้อมที่ช่วยให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเองมองโลกในแง่ดีและรู้จักไว้นับถือผู้อื่นในช่วงวัยก่อนเรียนให้สามารถดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 นี้ได้นอกจากนี้กุลยาตันติผลาชีวะ (2551 : 38) กล่าวว่าการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเรียนรู้มีความสำคัญกับเด็กปฐมวัยเป็นอย่างมากเพราะเด็กปฐมวัยยังใช้ภาษาไม่คล่องการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจึงมาจากการรับรู้ทางสัมผัสด้านอื่นๆการเล่นโดยไม่มีใครสอนสิ่งเหล่านี้เป็นกระบวนการสร้างความรู้หรือทักษะนี้ต้องกำหนดในรูปของกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย

M : Materials (สื่อการเรียนรู้) สื่อการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้เนื่องจากเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่ยังมีความพร้อมทางร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญาน้อยอยู่การใช้สื่อการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยยกระดับทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยให้ดียิ่งขึ้นสอดคล้องกับทฤษฎีของนักทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาได้แก่เพียเจต์ (Piaget) และไวท์ทอสกี (Vygotsky) ทั้งสองท่านอธิบายพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์แตกต่างกันพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์โดยมีความเข้าใจว่าวัตถุไม่ว่าจะเปลี่ยนภาชนะบรรจุเปลี่ยนรูปร่างหรือเปลี่ยนที่วางก็ตามแต่ยังคงมีลักษณะพื้นฐานเดิมและเข้าใจว่าการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้สามารถเปลี่ยนกลับคืนได้พัฒนาการที่สมบูรณ์ในขั้นนี้คือเป็นวัยที่เด็กพัฒนาความสามารถในการจัดประเภทของสิ่งของโดยพิจารณาจากคุณลักษณะเดียวของวัตถุการใช้สื่อการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยยกระดับทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยให้ดียิ่งขึ้น

T : Teacher (ครู) ครูถือเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ให้สามารถพัฒนาเด็กได้เต็มตามศักยภาพพบพบาในการขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ของครูในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในแต่ละทักษะอาจมีความแตกต่างกันไปบ้างตามแต่สิ่งที่ครูต้องตระหนักและให้ความสำคัญเป็นพิเศษคือครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมผ่านสื่อและสิ่งแวดล้อมที่ครูจัดเตรียมไว้ซึ่งต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนปลอดภัยและก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่แท้จริงสอดคล้องกับผลการวิจัยของSaylor, Alexander and Lewis (1981 : 180) ได้ศึกษาเรื่องหลักสูตรและกิจกรรมในโรงเรียนอนุบาลเขตเลคแลนด์ (Leckland) นิวยอร์กค.ศ. 1963 - 1983 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มและรูปแบบของหลักสูตรโรงเรียนอนุบาลในเขตเลคแลนด์นิวยอร์กค.ศ. 1963 - 1983 ผลการวิจัยพบว่าการสอนของครูเน้นการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญาครูเน้นการทำงานของเด็กรายบุคคลเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

F : Family (ครอบครัว) ครอบครัวถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะขาดไม่ได้ในฐานะผู้ให้การสนับสนุนให้เด็กเกิดทักษะการเรียนรู้การช่วยเหลือที่ถูกต้องจะทำให้เด็กไม่เกิดความสับสนและเห็นทิศทางที่ชัดเจนในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเองการสร้างเสริมการรับฟังการเปิดโอกาสให้เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองของครอบครัวล้วนส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ทั้งสิ้นสังคมSaylor, Alexander and Lewis. (1981 : 180) ได้ศึกษาเรื่องหลักสูตรและกิจกรรมในโรงเรียนอนุบาลเขตเลคแลนด์ (Leckland) นิวยอร์กค.ศ. 1963 - 1983 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มและรูปแบบของหลักสูตรโรงเรียนอนุบาลในเขตเลคแลนด์นิวยอร์กค.ศ. 1963 - 1983 ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบของหลักสูตรมีองค์ประกอบของประเด็นที่น่าสนใจคือผู้ปกครองถือว่ามียุทธศาสตร์สูงสุดต่อการจัดการเรียนการสอนในการสอนของครูเน้นการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญา

จากการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผลจากการประเมินรูปแบบมีความเหมาะสมมากที่สุดและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดเนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวให้ความสำคัญขององค์ประกอบที่ใช้ในการสร้างรูปแบบที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้อยู่ยุคใหม่ที่มีรากฐานความเชื่อที่ว่าเด็กสามารถสร้างองค์ความรู้ทักษะและเจตคติผ่านการซึมซับจากสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม (Constructivism) ซึ่งองค์สอดคล้องกับแนวคิดของไตรรงค์เจนการ (2550 : 143 - 144) กล่าวถึงการออกแบบการเรียนรู้ควร

เกิดจากการสื่อสารทั้งสองทางคือผู้เรียนและผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมกับการออกแบบและประเมินการเรียนรู้ตามความต้องการที่เหมาะสมเมื่อการมีส่วนร่วมเกิดขึ้นก็จะเกิดความรับผิดชอบร่วมกันในกระบวนการเรียนการสอนเป็นการฝึกภาวะผู้นำและผู้ตามและการดำเนินชีวิตแบบประชาธิปไตยในวิถีทางที่ควรจะเป็นซึ่งการออกแบบการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับแนวคิดของสถาบันส่งเสริมอัจฉริยภาพและนวัตกรรมการเรียนรู้ (2550 : 18 - 22) ได้กล่าวถึงลักษณะของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ระดับปฐมวัยไว้ว่าการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กให้เด็กมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกายอารมณ์จิตใจสังคมและสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัยไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560.

กรุงเทพมหานคร: กระทรวงฯ.

กุลยาดันติผลาชีวะ. (2551). รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค.

ไตรรงค์เจนการ. (2550). การประเมินผลการอ่านวิเคราะห์เขียน. กรุงเทพมหานคร:สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

บุญเชิดชำนาญศาสตร์ (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี.(วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต).มหาวิทยาลัยสยาม. กรุงเทพมหานคร

วรพจน์วงศ์กิจรุ่งเรืองและอภิจิตตฤกษ์. (2554). ทักษะแห่งอนาคตใหม่:การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 แปลจาก 21st Century Skills: Rethinking How Students Learn. สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2562, จาก <http://openworlds.in.th/books/21st-century-skills/>

วชิณีสื่อสรเสนาณอยุธยา. (2560). การศึกษาแบบSTEM เพื่อการจัดการเรียนการสอน.สืบค้นเมื่อ10ตุลาคม2562, จาก http://www.preschool.or.th/knowledge_stem.php

วิจารณ์พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร:มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.

สถาบันส่งเสริมอัจฉริยภาพและนวัตกรรมการเรียนรู้. (2550). เอกสารประกอบการอบรมครูBBL ระดับอนุบาล: การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรBrain-based Learning ด้านการคิด.กรุงเทพมหานคร: สถาบันส่งเสริมอัจฉริยภาพและนวัตกรรมการเรียนรู้.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 (ฉบับที่ 2) และที่แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร: สยามสปอร์ตซินดิเค.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2560 - 2574. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

_____. (2562). มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ.กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย. (2561). ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาปีการศึกษา 2561. เชียงราย: กลุ่มนโยบายและแผนสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย.

อัญชลากะลิ้งแก้ว. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร . (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสยาม. กรุงเทพมหานคร.

Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 608.

Saylor, J.G., W. Alexander and A. J. Lewis. (1981). Curriculum Planning for Better Teaching and Learning.New York: Holt, Rinehart and Winston